

A Gazdaélet mezőgazdasági magazin első lapszámát élték túl szerkesztői. Viszonylag egészségesen, bár lehet, hogy ez a Macalik teafüves bácsival való kapcsolatuknak is köszönhető. **Mihály László** lapigazgató elmondta, az a fő céljuk, hogy a megjelenés napján minden gazda a kapuban várja a postást.

Miben különbözik a Gazdaélet konkurens lapoktól, az Erdélyi Gazdától és az ingyenes Székely Gazdától? Miért gondoltátok, hogy szükség van egy harmadik (második) erdélyi gazdamagazinra?

Igen, ez a kérdés valószínűleg valamennyi olvasóban felmerült. Hogy: „*Na, minek kell még egy mezőgazdasági lap?*”

És igen, úgy gondolom, hogy igazuk van. Már csak abból kiindulva is, hogy ezek az emberek kételkednek, kíváncsiak, mérlegelnek – vagyis gondolkodnak, és **mi pontosan ezt szeretjük.**

Mondhatnám úgy is, hogy ők a mi embereink, de szívesebben nézem a másik szemszögből: hogy **mi vagyunk az ők embereik**. Azok a fiúk, akik mindig érdekes és aktuális témákat írnak havonta, akik meghallgatják a gazdák gondjait és próbálnak megoldást találni, akik felkeresik a sikereket elért gazdákat, és rámutatnak: még sincs minden veszve; akik összegyűjtik a jó erdélyi mezőgazdasági szakembereket és továbbítják szaktanácsaikat; akik kulisszatitkokba vezetik be az olvasót, akik esetleg egy-egy ötletet tudnak adni, vagy akik csak egyszerűen nyitottak mindenre, ami új.

És ezzel nem azt szeretném sugallni, hogy a rövidebb-hosszabb ideje piacon lévő konkurens lapok mindezt – vagy legalábbis a felsoroltak egy részét – nem nyújtják. Viszont úgy gondolom, **még mindig lehet és érdemes fejleszteni**, érdekesebb megvilágításba helyezni mindennapi dolgokat, és mindezt úgy, hogy az olvasó – a székely atyafitól a bánsági termelőn keresztül a szilágysági gazdáig – valóban azt érezze: ez neki és róla szól.

Mitől várjátok, hogy életképesebb legyen, mint az Erdélyi Gazda? Az ingyenes, Hargita megye tanácsa által támogatott Székely Gazdához képest milyen minőségi többletet kívántok nyújtani, hogy a gazdáknak érdemes legyen megvásárolniuk a lapot?

Hogy mennyire lesz életképes, azt nyilván majd a számok és az idő mutatja meg. Kétségtelen, hogy az Erdélyi Gazda tiszteletre méltó múltja néz vissza, és a Székely Gazda is meglehetősen magasra tette a mércét. Viszont a gazdáknak a két lapról alkotott véleményéből én azt szűröm le, hogy az előnyből olykor akaratlanul is lehet hátrányt kovácsolni – és mi éppen ezt szeretnénk meglovagolni: **azzal nyújtunk többet a két másik laphoz képest, amit az olvasó azokból hiányol**.

Hogy csak a leggyakrabban visszaköszönő problémát említsem: sok gazda úgy érzi, nem róla szól, nem találja meg magát benne. Vagy hogy nem értesül az új törvényekről, pályázati lehetőségekről, leadási határidőkről. Volt, aki azt mondta, **túl sok panaszkodást olvas**, szeretne már pozitív példákról, sikertörténetekről, megoldásokról is anyagokat látni.

Ami pedig náluk is és nálunk is jelen lesz: nos, tisztában vagyunk vele, hogy már nem tudjuk

feltalálni a spanyolviaszt, de ha már csak az igényes kivitelezésre, a témák tállására, a rovatok sokszínűségére gondolok, azt hiszem, ezen a téren is meggyőződhetnek olvasóink, hogy nem hiába adtak ki rá pénzt.

Szerinted kik fogják olvasni a lapot, ki a célközönségetek térben és időben? Azaz hol és hogyan terjesztitek, hány éveseknek, milyen beállítottságú embereknek?

Milyen helyen kell megszúrni a disznót? Hol érdemes tárolni a pityókát? A Holsteinről egy tehén vagy egy sör jut eszedbe?

Én úgy gondolom, ha az olvasónk fantomképét kellene megrajzolnunk, nehéz dolgunk lenne, hiszen nemcsak azokhoz a gazdákhöz szólunk, akik mindhárom kérdésre tudnak válaszolni, vagy akik hajnaltól sötétedésig a mezőn vagy az állatok között dolgoznak. Sokunknak van egy kertje, valamilyen ültetvénye, állatai, szeretünk jó ötleteket kapni, akarjuk tudni, milyen zöldség hol mennyibe jár, vagy mitől is olyan zamatos a hegyen túli koma bora.

Tehát leegyszerűsítve: kortól, nemtől, ideológiától függetlenül azoknak az embereknek szeretnénk írni, akik – legyen az hobbi vagy megélhetési eszköz – mezőgazdasággal foglalkoznak. Bárhol az országban, hiszen országos lap vagyunk.

Az első három lapszámot ráadásul ingyen kínáljuk olvasásra, februártól pedig csak előfizetőinknek küldjük el havi 4,99 lejes áron. Emellett a Háromszéken megjelenő [Székely Hírmondóval](#) született egy megállapodás, a napilap előfizetői még ennél is nagyobb kedvezményt kapnak.

Akihez viszont nem jutott az ingyenes lapszámból, és kíváncsi rá az [ide kattintva](#) feliratkozhat az ingyenes lapszámokra.

Előzetes: a disznóvágás és a disznóvágás előkészítése